

Köpmannen och den stora tunnan

Det var en gång i tiden, på Hansans tid, en köpman i Lübeck som ägde många skepp. Han gjorde vanligtvis affärer med Reval, som vi idag känner som Tallinn.

En dag fick mannen en idé om att börja handla med tobak. Så han skickade sitt splitternya flaggskepp till livländarna. Men en månad senare, när quarterriggen skulle komma hem, fanns det inga spår av skeppet. Ingen hade sett det eller hört något om det.

Köpmannen tänkte: "Sjömän är ju kända för att vara sena, eller så blåste det dåligt."

Han väntade och hoppades att inget dåligt hade hänt. Men en vecka senare insåg han att skeppet inte hade kommit. Så han beslöt sig för att skicka ett nytt fartyg, men den här gången med en hel konvoj som skydd. Ytterligare en månad gick och eskortfartygen återvände, men inte tobaksfartyget.

Nu tänkte köpmannen att han själv skulle följa med på en av resorna. Hela tiden sov han inte, utan väntade på däck på vad de andra skeppen hade tagit med sig. Men ingenting hände, han nådde Reval utan problem. Det var först nu som köpmannen insåg att det bara var skeppen med tobak som skulle försvinna.

Så han gick för att fråga lokalbefolkningen om de visste något. En av de kvinnliga forskarna kunde berätta att öborna visste mer om ämnet. Men för att överhuvudtaget kunna prata med öborna måste man ha med sig en ordentlig öl.

Köpmannen beställde en hel skeppslast öl och gav sig sedan iväg till Ösel. Väl framme berättade han hela historien, och öborna förstod genast vad som var problemet: Vana-Kurat var en ökänd tobaksrökare, så han måste ha haft ett finger med i spelet när lavan försvann. Öborna visste bara en lösning: att kalla på Stortrollet, Ösels nationalhjärte.

De ledde köpmannen till Stortrollet, och den tidigare nämnda ölen fördes till honom. Köpmannen satte sig sedan till bords med hjälten och de drack tillsammans. De kom snart överens om att Töll skulle gå till lastrummet på nästa tobaksskepp, och när djävulen kom skulle han överraska honom och skicka tillbaka honom till helvetet för gott. Den store Barrow hade sina egna problem med djävulen som behövde redas ut. I gengäld ville han ha fred i 1000 år.

En överenskommelse nåddes, jätten kom till Reval och placerade sig i lastrummet på ett tobaksfartyg. Som alla andra gånger var djävulen närvarande, men oväntat hoppade den gamle dären ut ur skeppet och skickade den infernaliske jätten i askan - den mäktige mannens benkrok skickade den behornade jätten så långt att det blå skvallrade bakom honom.

Köpmannen höll sitt löfte och den stora björnen vilar än i dag. Sedan dess har köpmännen kunnat göra fredliga affärer på Östersjön utan att behöva frukta djävulen. Men enligt legenden ska det komma en tid då trollet ska utkämpa en sista strid mot djävulen.

Översatt med DeepL.com (Pro-version)